

R o z h o d n u t i e o r o z k l a d e

Číslo rozhodnutia: 157/PÚ/2013

V Bratislave: 23.05.2013

Účastník konania:

Slovak Telekom, a.s.
Karadžičova 10
825 13 Bratislava

Predseda Telekomunikačného úradu Slovenskej republiky (ďalej len „predseda úradu“) ako príslušný správny orgán podľa § 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) a § 74 ods. 3 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o elektronických komunikáciách“) rozhodol o rozklade spoločnosti Slovak Telekom, a.s., so sídlom Karadžičova 10, 825 13 Bratislava, IČO: 35 763 469 (ďalej len „účastník konania“ alebo „spoločnosť ST“) proti rozhodnutiu odboru ekonomickej regulácie Telekomunikačného úradu Slovenskej republiky (ďalej len „úrad“) č. 146/OER/2013 zo dňa 28. februára 2013 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) vo veci určenia významného podniku podľa § 18 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách a uloženia povinností podľa § 19 až § 23 zákona o elektronických komunikáciách na relevantnom trhu veľkoobchodného širokopásmového prístupu, ktorým je sprístupnenie elektronických komunikačných sietí umožňujúcich prenos signálu rýchlosťou vyššou ako 256 kbit/s (ďalej len „relevantný trh č. 5“) na základe návrhu osobitnej komisie takto:

podľa § 59 ods. 2 v spojení s § 61 ods. 3 správneho poriadku sa rozklad zamietá a napadnuté rozhodnutie č. 146/OER/2013 zo dňa 28. februára 2013 sa potvrdzuje.

Odôvodnenie:

Dňa 17. augusta 2012 úrad vydal rozhodnutie č. 1721/OER/2012, ktorým rozhodol na základe výsledkov analýzy relevantného trhu č. 5, že spoločnosť ST má podľa § 18 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách významný vplyv na predmetnom trhu a uložil jej povinnosti podľa § 19 až 23 zákona o elektronických komunikáciách.

Účastník konania podal dňa 3. septembra 2012 proti napadnutému rozhodnutiu v zákonnej lehote rozklad.

Spoločnosť ST, a.s. považovala napadnuté rozhodnutie za nezákonné, nakoľko vychádzalo z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, bolo v rozpore so zákonom o elektronických komunikáciách a s viacerými princípmi nielen správneho konania, vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia a trpelo vadami, ktoré mali vplyv na jeho zákonnosť.

Úrad o podanom rozklade nerozhodol v rámci autoremedúry podľa § 57 ods. 1 správneho poriadku a dňa 3. októbra 2012 postúpil rozklad spolu so spisovým materiálom predsedovi úradu v súlade s § 57 ods. 2 správneho poriadku.

Predseda úradu preskúmal napadnuté rozhodnutie a s ním súvisiaci administratívny spis v celom rozsahu a k jednotlivým námietkam rozkladu zaujal stanovisko, ktoré je obsahom rozhodnutia o rozklade č. 259/PÚ/2012 zo dňa 22.11.2012 (ďalej len „rozhodnutie o rozklade“).

V uvedenom rozhodnutí o rozklade predseda úradu na základe návrhu osobitnej komisie rozhodol o zrušení napadnutého rozhodnutia a vrátení veci úradu na nové prejednanie a rozhodnutie. Predseda úradu v rozhodnutí o rozklade vyhovel niektorým námietkam účastníka konania uvedeným v jeho rozklade a zaviazal úrad, aby pri úprave a doplnení nového rozhodnutia vo veci odstránil všetky nedostatky, na ktoré predseda úradu poukázal vo svojom rozhodnutí o rozklade.

Dňa 28. februára 2013 úrad vydal rozhodnutie č. 146/OER/2013, ktorým opätovne rozhodol na základe výsledkov analýzy relevantného trhu č. 5, že spoločnosť ST má podľa § 18 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách významný vplyv na predmetnom trhu a uložil jej povinnosti podľa § 19 až 23 zákona o elektronických komunikáciách.

Účastník konania podal dňa 15. marca 2013 proti napadnutému rozhodnutiu v zákonnej lehote rozklad, v ktorom namieta:

1. Porušenie procesných princípov a pravidiel, pričom základné pochybenia úradu účastník konania vidí v tom, že úrad:

1.1 porušil základné zásady podľa § 3 ods. 1, 4, 5 správneho poriadku v predmetnom správnom konaní a porušil svoje povinnosti ustanovené v § 32 ods. 1 a § 46 správneho poriadku;

1.2 nedodrжал a nerešpektoval viaceré jeho práva ako účastníka konania a v napadnutom rozhodnutí uvedené práva porušil tým, že:

- a) určil spoločnosť ST za významný podnik na relevantnom trhu č. 5 a uložil jej povinnosti neodôvodnene a v rozpore so zákonom o elektronických komunikáciách bez splnenia podmienok pre ich uloženie,
- b) obmedzil právo spoločnosti ST ako účastníka konania na účinnú obranu tým, že jej neumožnil vyjadriť sa pred vydaním rozhodnutia a uplatniť svoje návrhy podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku,
- c) neurčil spoločnosti ST lehotu na plnenie povinností,
- d) rozhodnutie náležite neodôvodnil v časti vykonaných dôkazov,
- e) rozhodnutie nezaložil na spoľahlivo zistenom stave veci, nezistil presne a úplne skutočný stav veci a neobstaral si za tým účelom potrebné podklady pre rozhodnutie.

2. Porušenie hmotného práva pri určení ST za významný podnik, pričom za zásadné chyby analýzy relevantného trhu č. 5 účastník konania považuje:

2.1 nesprávne vymedzenie tovarového a územného relevantného trhu, nesprávne vyhodnotenie zastupiteľnosti služieb na maloobchodnej aj veľkoobchodnej úrovni a

2.2 nesprávne vyhodnotenie kritérií pre určenie podniku s významným vplyvom.

3. Porušenie hmotného práva pri ukladaní povinností v dôsledku porušenia procesných princípov a pravidiel. Účastník konania hlavné pochybenia úradu vidí v tom, že:

3.1 úrad sa v rámci celého postupu smerujúceho k uloženiu povinností spoločnosti ST neriadil najmä princípmi objektívnosti, nediskriminácie, primeranosti a odôvodnenosti, ktoré mu ukladá § 11 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách a pri ukladaní povinností nenaplnil účel regulácie elektronických komunikácií podľa § 11 ods. 4 písm. d) a e) zákona o elektronických komunikáciách;

3.2 úrad pri ukladaní povinností nespĺnil všetky osobitné požiadavky ustanovené v § 18 ods. 1 druhá veta zákona o elektronických komunikáciách, na ktoré musí úrad prihliadať, a to uloženie jednotlivých povinností nepodporil argumentáciou, ktorá by smerovala k podpore efektívnej hospodárskej súťaže a k rozvoju vnútorného trhu;

3.3 úrad sa dopustil ďalších nedostatkov v spojitosti s jednotlivými uloženými povinnosťami, a to pri:

a) povinnosti transparentnosti prístupu podľa § 19 a povinnosti nediskriminácie podľa § 20 ods. 1 a 2 zákona o elektronických komunikáciách úrad okrem toho, že ich uložil bezdôvodne a nerieši nimi žiaden súťažný problém, ich nejasným spôsobom vzťahuje aj na iné služby ako širokopásmový prístup k internetu,

b) povinnosti prístupu k určitým sieťovým prostriedkom podľa § 22 zákona o elektronických komunikáciách úrad nespĺnil vecnú požiadavku, ktorú predpokladá zákon o elektronických komunikáciách v § 22 ods. 1 a pri jej ukladaní neprihliadol na konkrétne špecifiká uvedené v § 22 ods. 3 zákona o elektronických komunikáciách, najmä na uskutočniteľnosť požadovaného prístupu a prepojenia, počiatočné investície, riziká spojené s investovaním, okrem toho stanovenie povinnosti prístupu nereflektuje existujúcu situáciu na trhu a predstavuje porušenie § 11 ods. 4 písm. f) zákona o elektronických komunikáciách,

c) povinnosti regulácie cien fyzického prístupu podľa § 23 zákona o elektronických komunikáciách nespĺnil okrem iného vecnú požiadavku, a to nepreukázal zistenie, ktoré predpokladá ustanovenie § 23 zákona o elektronických komunikáciách, okrem toho uloženie povinnosti ako takej nie je v súlade so zákonom o elektronických komunikáciách a úrad postupoval mimo rozsah, ktorý mu stanovuje zákon o elektronických komunikáciách, a tým aj v rozpore s článkom 2 ods. 2 Ústavy SR.

Na základe vyššie uvedených dôvodov považuje spoločnosť ST napadnuté rozhodnutie č. 146/OER/2013 zo dňa 28. februára 2013 za nezákonné, nakoľko vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, je v rozpore s viacerými princípmi nielen správneho konania a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a trpí vadami, ktoré majú vplyv na jeho zákonnosť.

Účastník konania v podanom rozklade navrhuje, aby predseda úradu ako odvolací orgán napadnuté rozhodnutie preskúmal v celom rozsahu a vzhľadom na uvedené dôvody rozhodnutie zrušil a vec vrátil správne orgánu, ktorý ho vydal na nové prejednanie a rozhodnutie podľa § 59 ods. 3 správneho poriadku. Účastník konania zároveň žiada, aby predseda úradu zaviazal úrad prerušiť správne konanie až do odstránenia väd a nedostatkov analýzy príslušného relevantného trhu č. 5 ako zásadného podkladu rozhodnutia, a to spôsobom opätovného vykonania analýzy.

Úrad o podanom rozklade nerozhodol v rámci autoremedúry podľa § 57 ods. 1 správneho poriadku a dňa 12. apríla 2013 postúpil rozklad spolu so spisovým materiálom predsedovi úradu v súlade s § 57 ods. 2 správneho poriadku.

Predseda úradu preskúmal napadnuté rozhodnutie a s ním súvisiaci administratívny spis v celom rozsahu a k jednotlivým námietkam rozkladu zaujal nižšie uvedené stanovisko.

Stanovisko predsedu úradu k bodu 1.1:

Účastník konania v tejto časti svojho rozkladu len cituje základné pravidlá správneho konania, pričom konkrétne neuvádza, akým spôsobom úrad porušil predmetné pravidlá. Rovnako poukazuje na znenie ustanovenia § 32 ods. 1

správneho poriadku, pričom nekonkretizuje, aké podklady si mal podľa názoru účastníka konania úrad ešte obstaráť, aby zistil presne a úplne skutočný stav veci. Účastník konania bližšie neuvádza, akým spôsobom úrad údajne porušil § 46 správneho poriadku. Predseda úradu nesúhlasí s tvrdením spoločnosti ST, že úrad porušil základné pravidlá v predmetnom správnom konaní.

Úrad v súlade s § 18 správneho poriadku oznámil spoločnosti ST listom č. 1698/OER/2012 zo dňa 2. augusta 2012, že začína správne konanie vo veci určenia spoločnosti ST za významný podnik na relevantnom trhu č. 5 a uloženia povinností na tomto trhu.

Dňa 15. augusta 2012 bola úradu od spoločnosti ST doručená žiadosť o nahliadanie do spisu a doplnenie dôkazov. Úrad sprístupnil zástupcom spoločnosti ST administratívny spis na nahliadnutie dňa 16. augusta 2012 a súčasne zaslal účastníkovi konania listom č. 1717/OER/2012 zo dňa 15.08.2012 písomné vyjadrenie k žiadosti o doplnenie dôkazov. Úrad v predmetnom liste dostatočne zdôvodnil s poukazom na špeciálnu úpravu § 18 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách, prečo zamietol spoločnosti ST žiadosť vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia v predmetnom správnom konaní a nevezal do úvahy predložené doplnenie dôkazov, keďže uplatnenie týchto práv bolo umožnené účastníkovi konania v rámci konzultácií a zákon o elektronických komunikáciách takúto možnosť nepredpokladá. Svoje tvrdenia úrad podporil odkazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, spis. zn. 8Sžz/2/2012-46 zo dňa 28. júna 2012, kde účastník konania žaloval úrad v konaní na ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy a Najvyšší súd SR návrh účastníka zamietol v celom rozsahu. Predmetný rozsudok Najvyššieho súdu SR úzko súvisí s otázkou aplikácie procesných ustanovení zákona o elektronických komunikáciách ako osobitného predpisu, ktoré majú prednosť pred všeobecnými ustanoveniami správneho poriadku. Následne dňa 17. augusta 2012 úrad vydal napadnuté rozhodnutie.

Pri novom prejednaní veci úrad v predmetnom správnom konaní postupoval v súlade so všetkými zásadami správneho konania. Podkladom napadnutého rozhodnutia je naďalej analýza relevantného trhu č. 5 a vyjadrenia dotknutých osôb v konzultáciách, v danom prípade len vyjadrenie spoločnosti ST, nakoľko žiaden z ďalších dotknutých subjektov sa v procese konzultácii nevyjadril. Úrad doplneným dokazovaním len bližšie špecifikoval výsledky zistené dvoma zákonnými podkladmi, pričom nové rozhodnutie vo veci bolo zavŕšením toho istého správneho konania.

Predseda úradu konštatuje, že znenie § 18 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách predpokladá uplatnenie práv účastníka správneho konania podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku v procese konzultácií. Na druhej strane, ak úrad opätovne umožní účastníkovi konania vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia v správnom konaní v rámci ktorého sa bližšie precizovali námietky účastníka konania predložené v procese národných konzultácií, neporuší ustanovenie § 18 ods. 1

zákona o elektronických komunikáciách. Predseda úradu má zato, že v predmetnom správnom konaní úrad konal v súlade s ustanovením § 18 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách, a tým dodržal zásadu zákonnosti podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku.

Stanovisko predsedu úradu k bodu 1.2 a):

Účastník konania konštatuje, že úrad porušil ustanovenia hmotného práva, a tým nedodržel jedno zo základných pravidiel správneho konania, a to zásadu zákonnosti podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku, ktorá je zároveň jedným z princípov právneho štátu zakotveným v čl. 2 ods. 2 Ústavy SR. Porušenie týchto ustanovení vidí v tom, že úrad pristúpil k viacerým zmenám navrhovaného opatrenia bez toho, aby zmenený návrh opatrenia konzultoval v národných a nadnárodných konzultáciách, čím vážne porušil § 10 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách a nesplnil ani podmienky podľa § 18 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách.

Predseda úradu konštatuje, že úrad v napadnutom rozhodnutí dostatočne výstižným spôsobom odôvodnil, že dodatočným dokazovaním len spresnil znenie uloženej povinnosti prístupu podľa § 22 zákona o elektronických komunikáciách. Nevyhnutnosť uloženia tejto povinnosti vyplynula zo záverov analýzy relevantného trhu č. 5 a jej spresnením sa nezisťovali nové skutočnosti, ktoré by neboli predmetom národných konzultácií, ktorých sa spoločnosť ST zúčastnila. Analýza relevantného trhu č. 5 jednoznačne preukázala splnenie vecnej podmienky pre uloženie povinnosti prístupu podľa § 22 zákona o elektronických komunikáciách ako aj ostatných povinností a v napadnutom rozhodnutí bolo spresnené len jej definitívne znenie. Predseda úradu vzhľadom na vyššie uvedené konštatuje, že daným postupom úradu nedošlo k porušeniu § 10 ods. 1 ani § 18 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách, keďže úrad nedopíňal analýzu relevantného trhu č. 5 a nevznikla mu povinnosť uskutočniť nové konzultácie o návrhu opatrenia.

Stanovisko predsedu úradu k bodu 1.2 b):

Účastník konania mal v rámci národných konzultácií dostatočný priestor na navrhnutie dôkazov a predkladanie svojich pripomienok a tieto svoje práva aj dvakrát využil. Predseda úradu má zato, že úrad postupoval v súlade s dikciou § 18 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách ako aj v súlade s § 3 ods. 1 správneho poriadku.

Tým, že úrad umožnil spoločnosti ST dodatočne sa vyjadriť k existujúcim podkladom rozhodnutia po zrušení pôvodného prvostupňového rozhodnutia zo strany predsedu úradu ešte neznamená, že by tým porušil § 18 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách. Taktiež nie je pravdivé tvrdenie účastníka konania, že úrad neodpovedal na žiadosti a otázky spoločnosti ST uvedené v liste č. 1304/SRZ/2013 ani predstieraná neznalosť prezentovaná účastníkom konania

ohľadom postupu úradu a ním vykonaných úkonov. Úrad vo svojej odpovedi na žiadosť ST a následne aj v napadnutom rozhodnutí niekoľkokrát zdôraznil, že nepristúpil k opätovnému vykonaniu analýzy relevantného trhu č. 5, a preto nemal dôvod prerušiť predmetné správne konanie.

Predseda úradu považuje za nezmyselné tvrdenie účastníka konania ohľadom absentujúcich podkladov v administratívnom spise svedčiacich o tom, ako sa prvostupňový orgán vysporiadal s požiadavkami predsedu úradu vyjadrenými v rozhodnutí o rozklade. Na jednej strane účastník konania obviňuje úrad z doplnenia podkladov bez opätovného vykonania analýzy relevantného trhu č. 5, no na strane druhej sa pýta na podklad, ktorý úrad použil pri novom prejednaní veci a zohľadnení požiadaviek predsedu úradu vyjadrených v zrušovacom rozhodnutí o rozklade. Ako už bolo uvedené niekoľkokrát podkladom napadnutého rozhodnutia je len analýza relevantného trhu č. 5 a vyjadrenia dotknutých osôb v konzultáciách, v danom prípade len vyjadrenie spoločnosti ST, ktoré boli a sú súčasťou spisu predmetného správneho konania. S poukazom na vyššie uvedené predseda úradu vyhodnotil námietku účastníka konania poukazujúcu na chýbajúce podklady v administratívnom spise ako nedôvodnú.

Predseda úradu konštatuje, že sa úrad vysporiadal so všetkými požiadavkami vyjadrenými v zrušovacom rozhodnutí o rozklade a doplnil odôvodnenie zrušeného prvostupňového rozhodnutia bez potreby uskutočnenia novej analýzy relevantného trhu č. 5. Tým splnil predpoklad rozkladovej komisie, že „v prípade, že analýza obsahuje odôvodnenie ukladaných povinností, a to sa len nepretavilo do napadnutého rozhodnutia, nie je potrebné robiť novú analýzu relevantného trhu“.

Stanovisko predsedu úradu k bodu 1.3 c):

Predseda úradu nesúhlasí s tvrdením účastníka konania, že výrok napadnutého rozhodnutia neobsahuje lehoty na plnenie väčšiny povinností.

Pri povinnosti transparentnosti prístupu podľa § 19 zákona o elektronických komunikáciách je určená lehota pre zverejnenie referenčnej ponuky do 60 dní od doručenia napadnutého rozhodnutia. Rovnaká lehota, t. j. 60 dní od doručenia rozhodnutia o určení spoločnosti ST za významný podnik a uložení povinností, platí aj pre povinnosť prístupu k určitým sieťovým prostriedkom podľa § 22 zákona o elektronických komunikáciách, tzn. od tohto času má spoločnosť ST povinnosť ponúkať iným podnikom služby uložené v povinnosti prístupu a poskytovanie týchto služieb musí byť nediskriminačné.

Skutočnosť, že úrad výslovne neurčil lehotu na plnenie pri dvoch povinnostiach má svoje logické opodstatnenie. Povinnosť nediskriminácie prístupu podľa § 20 zákona o elektronických komunikáciách je bez časového určenia z toho dôvodu, že plnenie tejto povinnosti je permanentné a začiatok jej plnenia je vhodný

so začiatkom plnenia ostatných uložených povinností. Pri povinnosti regulácie cien prístupu podľa § 23 zákona o elektronických komunikáciách úrad neurčil žiadnu lehotu, nakoľko žiadna z metód ešte nie je platná. Lehoty na plnenie predmetnej povinnosti budú stanovené v rozhodnutí, ktorým úrad stanoví metódu kalkulácie cien pre povinnosti cenovej regulácie uvedené vo výroku rozhodnutia v bode 2 e).

Predseda úradu konštatuje, že pokiaľ ide o lehoty na uloženie povinností je výrok napadnutého rozhodnutia dostatočne určitý, presný a zrozumiteľný a spĺňa podmienky ustanovené § 47 ods. 2 správneho poriadku. Neurčenie lehoty na plnenie zo strany úradu bolo odôvodnené jednak charakterom konkrétnej povinnosti ako pri povinnosti nediskriminácie, ktorej plnenie je permanentné, resp. nemožnosťou stanoviť lehotu na plnenie povinnosti, ktorej plnenie je podmienené vydaním rozhodnutia, ktoré v čase vydania napadnutého rozhodnutia neexistovalo.

Stanovisko predsedu úradu k bodu 1.3 d):

Pokiaľ ide o námietku účastníka konania o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia, predseda úradu súhlasí, že odôvodnenie je podstatnou časťou rozhodnutia v správnom konaní a má obsahovať všetky náležitosti požadované správnym poriadkom v 47 ods. 3. V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Účelom odôvodnenia je hlavne dosiahnuť zrozumiteľnosť celého rozhodnutia.

Predseda úradu po preštudovaní napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu zistil, že odôvodnenie predmetného rozhodnutia obsahuje výsledky analýzy relevantného trhu č. 5, t.j. podrobné vyhodnotenie situácie na príslušnom trhu, posúdenie kritérií významnosti podniku a v závere odôvodnenie uložených povinností. Ďalšou súčasťou odôvodnenia napadnutého rozhodnutia sú vyhodnotené pripomienky v rámci národných konzultácií a nadnárodných konzultácií spolu s pripomienkami Európskej komisie.

Predseda úradu nesúhlasí s tvrdením účastníka konania, že by mal úrad kvôli bližšiemu zdôvodneniu povinnosti prístupu k určitým sieťovým prostriedkom podľa § 22 zákona o elektronických komunikáciách uskutočniť konzultácie. Spoločnosť ST mala možnosť vyjadriť sa k návrhu ukladaných povinností v procese národných konzultácií a aj tak urobila a podala pripomienky jednak k ich rozsahu ako aj odôvodnenosti. Zmena rozsahu ukladaných povinností, t.j. vypustenie čiastkovej povinnosti prístupu na regionálnej IP úrovni siete vyplynula z národných konzultácií, keďže išlo o námietku účastníka konania. Úrad ešte v období pred druhým kolom konzultácií uskutočnil prieskum medzi ostatnými podnikmi pôsobiacimi na relevantnom trhu č. 5 ohľadom toho, aký vplyv by malo vypustenie povinnosti

prístupu na regionálnej IP úrovni siete uloženej významnému podniku na ich postavenie na tomto trhu. Následne boli tieto zistenia úradu zakomponované do analýzy relevantného trhu č. 5, ktorá bola v tomto znení predmetom druhého kola konzultácií. Úrad napriek nezáujmu trhu elektronických komunikácií o prístup na regionálnej IP úrovni siete zahrnul túto povinnosť do výroku zrušeného prvostupňového rozhodnutia. Predseda úradu vo svojom zrušovacom rozhodnutí o rozklade zaviazal úrad k opätovnému zisteniu, či je odôvodnené ukladať povinnosť prístupu v takom rozsahu ako ju pôvodne uložil napriek tomu, že pripomienka účastníka konania uplatnená v konzultáciách a následne zopakovaná na ústnom pojednávaní konanom na pôde úradu mala byť zohľadnená vo výroku zrušeného prvostupňového rozhodnutia. Predseda úradu má zato, že v danom prípade nebola naplnená podmienka ustanovená v § 10 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách, t.j. prijatie opatrenia, ktoré bude mať značný vplyv na relevantný trh a úrad nebol povinný uskutočniť konzultácie.

Stanovisko predsedu úradu k bodu 1.3 e):

Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podľa § 32 ods. 2 správneho poriadku rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. Úrad prostredníctvom uskutočnenej analýzy podrobne preskúmal situáciu na relevantnom trhu č. 5 a jej závery sú premietnuté v odôvodnení napadnutého prvostupňového rozhodnutia.

Predseda úradu má za to, že úrad postupoval v súlade s platným právnym poriadkom, vysporiadal sa so všetkými podkladmi a jeho rozhodnutie je zrozumiteľné a dostatočne odôvodnené. Pri hodnotení dôkazov úrad postupoval v súlade s § 34 správneho poriadku a z toho dôvodu nemožno súhlasiť s tvrdením účastníka konania, že úrad v predmetnom správnom konaní nevychádzal zo spoľahlivo zisteného stavu veci.

Stanovisko predsedu úradu k bodu 2.1:

Podľa článku 15 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (ďalej len „rámcová smernica“) sa vyžaduje, aby národné regulačné orgány definovali trhy v súlade so zásadami práva hospodárskej súťaže, pričom dané zásady sú použité v odporúčaní o relevantných trhoch výrobkov a služieb v sektore elektronických komunikácií umožňujúcich reguláciu ex ante v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (ďalej len “revidované odporúčanie“) na stanovenie hraníc trhu výrobkov v rámci sektora elektronických komunikácií. Hlavným účelom prijatia revidovaného odporúčania so zreteľom na článok 15 ods. 1 rámcovej

smernice bolo určenie tých trhov výrobkov a služieb, na ktorých môže byť opodstatnená regulácia ex ante. Určenie alebo výber trhov definovaných pre reguláciu ex ante závisí od trhov s vlastnosťami, ktoré môžu oprávniť zavedenie regulačných povinností ex ante. Vymedzenie relevantných trhov sa v priebehu času môže zmeniť a aj sa mení v dôsledku vývoja vlastností výrobkov a služieb a nových možností zameniteľnosti na strane dopytu a ponuky. Konečným cieľom akéhokoľvek regulačného zásahu ex ante je zabezpečiť výhody pre koncových užívateľov pomocou zabezpečenia konkurencieschopnosti maloobchodných trhov na dlhodobom udržateľnom základe.

Podľa odseku 17 revidovaného odporúčania sa trhy uvedené v prílohe revidovaného odporúčania určili na základe troch kumulatívnych kritérií. Vnútroštátne regulačné orgány by mali pri trhoch, ktoré nie sú uvedené v tomto odporúčaní, uplatniť test troch kritérií. Podľa odseku 19 bolo revidované odporúčanie predmetom verejnej konzultácie a konzultácie s vnútroštátnymi regulačnými orgánmi a vnútroštátnymi orgánmi pre hospodársku súťaž. Európska komisia odporučila všetkým vnútroštátnym regulačným orgánom, aby pri určovaní primeraných trhov analyzovali trhy výrobkov a služieb uvedené v prílohe k tomuto odporúčaní. Iba pri trhoch neuvedených v prílohe, by sa tieto orgány mali uistiť, či sú splnené tri kumulačné kritériá.

Úrad na základe analýzy relevantného trhu č. 5 preukázal, že na predmetnom trhu nie je efektívna hospodárska súťaž. Tvrdenie účastníka konania, že by úrad mal povinnosť vykonať na predmetnom relevantnom trhu test splnenia troch kritérií, ktorý by preukázal, že „spoločnosť ST spĺňa minimálne dve z troch kumulatívnych kritérií“ predseda úradu pokladá za nepravdivé. Účastník konania si nesprávne vysvetlil znenie odseku 17 revidovaného odporúčania a revidovaným odporúčaním stanovenú „možnosť“ nevykonať postup analýzy modifikoval na „povinnosť“. Vnútroštátny regulačný orgán sa môže rozhodnúť nevykonať postup analýzy trhu, len v tom prípade ak usúdi, že kritériá na danom trhu nie sú splnené. Úrad vzhľadom na charakter relevantného trhu č. 5 pristúpil k vykonaniu analýzy predmetného trhu, keďže na základe „usúdenia“ dospel k záveru, že spoločnosť ST spĺňa minimálne jedno z troch kumulatívnych kritérií. Úrad nikdy netvrdil, že regulácia tohto trhu je vždy opodstatnená a tento trh bude vždy predmetom zavedenia regulačných povinností ustanovených v osobitných smerniciach. Opodstatnenie regulácie relevantného trhu č. 5 preukázala analýza predmetného trhu zistením, že tu neexistuje efektívna hospodárska súťaž a jej závery preukázali aj opodstatnenosť ponechania regulačných povinností na tomto trhu. Úrad postupoval v súlade s revidovaným odporúčaním keď na relevantnom trhu č. 5 nevykonával trojkritériálny test a uplatnil ho len pri trhoch, ktoré neboli uvedené v prílohe revidovaného odporúčania a súčasne bol na nich určený významný podnik.

Predseda úradu súhlasí s národným územným vymedzením relevantného trhu č. 5. Tým, že úrad z geografického hľadiska vymedzil relevantný trh č. 5 ako územie

celej Slovenskej republiky ešte neznamená, že úrad „nezohľadnil významnú rozdielnosť podmienok súťaže v jednotlivých obciach, mestách a regiónoch“, ako tvrdí účastník konania vo svojom rozklade. Národnému územnému vymedzeniu relevantného trhu č. 5 predchádzala podrobná geografická analýza v rámci ktorej úrad posúdil homogenitu zvolených geografických jednotiek – obcí v členení na mestské a vidiecke sídla, pričom ako rozhodujúce posudzovacie kritériá zvolil trhové podiely podnikov v týchto oblastiach, štruktúru ponúkaných služieb a ich ceny. Úrad v záujme objektívneho posúdenia odlišností medzi jednotlivými územnými jednotkami zohľadnil veľkosť jednotlivých obcí a všetky informácie o cenách jednotlivých podnikov získal zo zberu dát uskutočneného v druhej polovici roka 2011. Postup a závery geografickej analýzy sú podrobným spôsobom opísané na stranách 42 až 49 napadnutého rozhodnutia. Predseda úradu má zato, že úrad v napadnutom rozhodnutí dostatočným spôsobom odôvodnil, prečo nepristúpil ku geografickej segmentácii predmetného trhu a svoje tvrdenia oprel o relevantné údaje.

Pokiaľ ide o vecné vymedzenie relevantného trhu č. 5 úrad na tento trh zahrnul všetky druhy širokopásmovej infraštruktúry vo vlastníctve spoločnosti ST, t.j. sieť účastníckych vedení s technológiou xDSL spolu s FTTx infraštruktúrou, nakoľko účelom analýzy relevantného trhu je zistiť, či na trhu existuje podnik s významným vplyvom, nie infraštruktúra s významným vplyvom. Nepopierateľným faktom je, že spoločnosť ST buduje svoje optické siete ako technologickú nadstavbu existujúcej infraštruktúry účastníckych vedení, ktorá do budúcnosti v určitých častiach krajiny stratí opodstatnenie a zrejme bude vyradená z prevádzky. Pri budovaní optických sietí spoločnosť ST v menšej, či väčšej miere využíva možnosti úspory nákladov vďaka existujúcej infraštruktúre prístupových sietí, ako aj backhaul infraštruktúry, vrátane káblovodov, či ďalších častí siete využiteľných do budúcnosti aj pre potreby optických prístupových sietí. Predseda úradu má zato, že úrad pri vecnom vymedzení relevantného trhu č. 5 zohľadnil a dodržal princíp technologickej neutrality.

Úrad na základe analýzy preukázal, že regulácia veľkoobchodného relevantného trhu č. 5 je opodstatnená a potrebná. Infraštruktúra spoločnosti ST je jedinečná a jej nahradenie v súčasnej dobe nie je možné. Žiaden ďalší podnik nedisponuje podobnou infraštruktúrou, z toho dôvodu budú ostatné podniky dlhodobo odkázané len na využitie veľkoobchodného širokopásmového prístupu k xDSL infraštruktúre, aby mohli poskytovať maloobchodné širokopásmové služby na väčšine územia Slovenskej republiky. Infraštruktúra spoločnosti ST je najrozsiahlejšou infraštruktúrou na relevantnom trhu č. 5, keďže xDSL infraštruktúra s najväčším pokrytím spomedzi všetkých technológií je ešte dopĺňaná optickou infraštruktúrou. Takou infraštruktúrou akú má účastník konania nedisponuje žiaden iný podnik poskytujúci širokopásmové služby na území Slovenskej republiky. Skutočnosť, že spoločnosť ST začala budovať optickú infraštruktúru až ako 3. podnik v poradí je vo vzťahu k rozhodnutiu o určení podniku s významným vplyvom absolútne irelevantná, nakoľko pri posudzovaní existencie podniku s významným vplyvom sa neberie do úvahy jednotlivo každá technológia nasadzovaná konkrétnymi

podnikmi, ale sa posudzuje podnik ako celok, v rámci daného územného a vecného vymedzenia trhu, na základe určených kritérií. S poukazom na vyššie uvedené predseda úradu konštatuje, že tvrdenia účastníka konania odmietajúce úradom uskutočnené vyhodnotenie zastupiteľnosti služieb na veľkoobchodnej úrovni a spochybňujúce odôvodnenosť regulácie širokopásmovej prístupovej infraštruktúry spoločnosti ST sú mylné. Predseda úradu súhlasí so zisteniami analýzy, že jedinou zastupiteľnou alternatívou k širokopásmovému prístupu prostredníctvom technológie xDSL spoločnosti ST na veľkoobchodnej úrovni je širokopásmový prístup prostredníctvom technológie FTTx opäť vo vlastníctve spoločnosti ST. Z toho dôvodu sa prístupové povinnosti vzťahujú aj na optickú sieť vo vlastníctve spoločnosti ST ako podniku s významným vplyvom na predmetnom veľkoobchodnom trhu bez ohľadu na to v akom poradí ju začal budovať.

Predseda úradu má zato, že úrad podrobne vyhodnotil zastupiteľnosť všetkých poskytovaných služieb na maloobchodnej úrovni, a to na základe detailnej analýzy prístupov prostredníctvom všetkých technológií na celom území Slovenskej republiky na maloobchodnej úrovni spolu s vyhodnotením zastupiteľnosti z pohľadu koncového užívateľa. Úrad podrobne analyzoval maloobchodný širokopásmový prístup prostredníctvom:

- FTTx
- CATV
- FWA
- WiFi
- satelitu, PLC a prenajatých okruhov
- mobilnej siete.

Úrad dospel k záveru, že z pohľadu koncového užívateľa sú zastupiteľné na maloobchodnej úrovni služby poskytované prostredníctvom technológie xDSL, FTTx a rozvodov káblovej televízie. Predseda úradu pokladá námietku účastníka konania, že úrad neuskutočnil prieskum a vôbec nepozeral na zastupiteľnosť z pohľadu koncových užívateľov za nedôvodnú.

Tvrdenie účastníka konania, že úrad „bezdôvodne nezaradil technológie FWA/WiFi a mobilného širokopásmového prístupu“ je nesprávne. Úrad každú jednotlivú službu, teda aj službu širokopásmového prístupu poskytovaného na maloobchodnej úrovni prostredníctvom technológie FWA/WiFi a mobilného širokopásmového prístupu, podrobne vyhodnotil z pohľadu zastupiteľnosti danej služby k službe poskytovanej prostredníctvom technológie xDSL. Úrad na základe vyhodnotenia zastupiteľnosti služby širokopásmového prístupu na jednej strane prostredníctvom xDSL a na druhej strane prostredníctvom FWA/WiFi ako aj mobilného širokopásmového prístupu dospel k záveru, že služby poskytované prostredníctvom technológie FWA/WiFi a mobilného širokopásmového prístupu nepovažuje za zastupiteľné. Predseda úradu konštatuje, že úrad v napadnutom

rozhodnutí na základe porovnania technických charakteristík, ceny ako aj na báze charakteristiky typického koncového užívateľa jednotlivých technológií preukázal, že technológie FWA/WiFi a mobilného širokopásmového prístupu sú nezastupiteľné s technológiou xDSL. Technológia xDSL je naďalej prevažujúcou technológiou na maloobchodnom trhu širokopásmového prístupu s trhovým podielom až 43,4 % z celkového počtu maloobchodných prístupov.

Český regulátor definíciu relevantného trhu odvodil na základe analýzy širokopásmového prístupu na maloobchodnej úrovni tak, že do definície zahrnul práve podľa SSNIP testu okrem služieb prostredníctvom xDSL, FTTx aj káblové a WiFi širokopásmové služby. V tejto spojitosti predseda úradu dáva do pozornosti rozhodnutie Európskej komisie zo dňa 10. augusta 2012 podľa článku 7 ods. 5 smernice 2002/21/ES (Stiahnutie oznámenia návrhu opatrenia) vo veci CZ/2012/1322 - veľkoobchodný širokopásmový prístup v Českej republike (ďalej len „rozhodnutie CZ/2012/1322“). Európska komisia v bode 40 rozhodnutia CZ/2012/1322 uvádza, že segmentácia produktového a geografického trhu nebola podložená dostatočnými dôkazmi a český regulátor precenil konkurenčný tlak v oblasti prístupu k internetu poskytovaného prostredníctvom rôznych technológií na trhu s veľkoobchodným širokopásmovým prístupom a upozornila, že podľa čl. 8 ods. 2 písm. a) až c) rámcovej smernice prispievajú vnútroštátne regulačné orgány k rozvoju vnútorného trhu tým, že zaisťujú, aby nedochádzalo k narušovaniu alebo obmedzovaniu hospodárskej súťaže v odvetví elektronických komunikácií a podnecujú k efektívnym investíciám do infraštruktúry a podporujú inováciu. Nedostatočné dôkazy na podporu začlenenia káblového a WiFi pripojenia do definície trhu širokopásmového prístupu sú uvedené v bodoch 50 až 69 rozhodnutia CZ/2012/1322. V bodoch 71 až 82 rozhodnutia CZ/2012/1322 Európska komisia zhrnula nedostatočné dôkazy českého regulátora na podporu rozdelenia geografického trhu na dva segmenty. S poukazom na vyššie uvedené predseda úradu pokladá námietku účastníka konania poukazujúcu na českým regulátorom uskutočnený SSNIP test podľa ktorého do definície relevantného trhu č. 5 zahrnul okrem služieb prostredníctvom xDSL, FTTx aj káblové a WiFi širokopásmové služby za irelevantnú. Okrem toho úrad v napadnutom rozhodnutí vysvetlil, prečo neuskutočnil prieskum zastupiteľnosti na základe hypotetického SSNIP testu.

Zistenia analýzy relevantného trhu č. 5 dokazujúce, že na predmetnom trhu nie je efektívna hospodárska súťaž predseda úradu pokladá za presvedčivé a správne. Objektívnosť týchto záverov úradu umocňuje rozsah reprezentatívnej vzorky, ktorú úrad použil na zmapovanie situácie na tomto trhu. Úrad všetky číselné údaje čerpal z databázy obsahujúcej informácie o všetkých 685 aktívnych operátoroch, ktorí uviedli reálne údaje tak o technológiách, ako aj o pokrytí, počte koncových užívateľov a pod. Trhové prieskumy uskutočnené na „určitej vzorke“ respondentov, ktoré predložila spoločnosť ST v porovnaní s úplnou databázou údajov o všetkých aktívnych operátoroch, ktoré zozbieral úrad, predseda úradu považuje za menej presvedčivý dôkaz, nakoľko úrad na základe vlastného zberu dát

dokázal získať komplexnejší prehľad o stave hospodárskej súťaže na relevantnom trhu č. 5 ako spoločnosť ST.

Predseda úradu sa nestotožňuje s názorom účastníka konania, že by mal úrad pri definovaní relevantného trhu č. 5 postupovať obdobným spôsobom ako britský regulačný úrad. Porovnávať situáciu na súvisiacich trhoch v Británii a na Slovensku nie je vhodné vzhľadom na ich odlišný vývoj a aj súčasný stav. Británia má najviac prístupov prostredníctvom káblových rozvodov (CATV) v celej Európskej únii. Trhový podiel tejto technológie tvorí 20,7 % zo všetkých širokopásmových prístupov v pevnom umiestnení v Británii.¹ Podiel prístupov prostredníctvom káblových rozvodov na celkovom počte širokopásmových prístupov v pevnom umiestnení na Slovensku tvoril k 1.1.2012 zaokrúhlene len 12,5 %. Penetrácia širokopásmových prístupov prostredníctvom káblových rozvodov je v Británii 7%, zatiaľ čo na Slovensku len 2,2%. Vzhľadom na tieto skutočnosti nie je vhodné a správne prihliadať a riadiť sa rozhodnutím britského regulátora. Úrad pred definíciou relevantného trhu č. 5 v podmienkach Slovenskej republiky zohľadnil situáciu v rámci všetkých členských krajín, vrátane odlišností vyplývajúcich s rôznej infraštruktúrnej vybavenosti a charakteristík jednotlivých relevantných trhov. Predseda úradu má zato, že úrad konal v súlade s pokynmi Európskej komisie, keď nepriame cenové tlaky zohľadnil až pri posudzovaní významného vplyvu na relevantnom trhu č. 5 a tvrdenia účastníka konania, že ich mal zohľadňovať už pri definovaní predmetného trhu ako britský regulačný úrad pokladá za neopodstatnené a zavádzajúce. Úrad svoj postup dostatočne odôvodnil v napadnutom rozhodnutí.

Predseda úradu pokladá za vágne všetky tvrdenia účastníka konania narážajúce na úradom uskutočnený prieskum zastupiteľnosti na veľkoobchodnej úrovni. Takýto postup úradu má svoje opodstatnenie a úrad podrobnou analýzou reálnej situácie na súvisiacich maloobchodných trhoch a ich vplyvov dospel k správne vymedzeniu veľkoobchodného trhu č. 5. Podstata vymedzenia veľkoobchodného trhu spočíva v odlišnostiach ponuky a dopytu na veľkoobchodnom trhu v porovnaní s maloobchodným trhom. Predaj služby z vrchného, t.j. veľkoobchodného trhu zabezpečuje a spôsobuje zvýšenie konkurencie na spodných, t.j. maloobchodných trhoch. Preto nebolo postačujúce, aby sa úrad zamerlal len na technológie, prostredníctvom ktorých je už poskytovaný veľkoobchodný širokopásmový prístup, ale zohľadnil aj vplyvy, ktoré by mohli ovplyvniť zastupiteľnosť jednotlivých technológií. Tieto vplyvy môžu vznikáť od užívateľov veľkoobchodného prístupu podniku s významným vplyvom, užívateľov využívajúcich uvoľnený prístup k infraštruktúre podniku s významným vplyvom, ako aj od alternatívnych poskytovateľov veľkoobchodného prístupu alebo poskytovateľov maloobchodného prístupu, ktorí sú schopní poskytovať vlastný veľkoobchodný prístup tretej strane. Úrad pri posudzovaní vplyvu vertikálne integrovaných firiem zohľadnil ich schopnosť poskytovať veľkoobchodné služby v krátkom čase a bez

¹ zdroj: http://ec.europa.eu/information_society/digital-agenda/scoreboard/docs/pillar/electronic_communications_2012.pdf

veľkých investícií, veľkosť pokrytia a kapacitu ich siete a zisťoval, či existuje dopyt po týchto službách. Na základe vyhodnotenia všetkých týchto faktov úrad dospel k záveru, že na predmetný veľkoobchodný trh môže zahrnúť len technológie xDSL a FTTx, čo podrobne zdôvodnil v napadnutom rozhodnutí.

Stanovisko predsedu úradu k bodu 2.2:

Predseda úradu odmieta tvrdenie účastníka konania, že úrad nesprávnym vyhodnotením kritérií pre určenie podniku s významným vplyvom dospel k nesprávnym záverom analýzy. Úrad na zhodnotenie stavu hospodárskej súťaže na relevantnom trhu č. 5 použil niekoľko kritérií, pričom každé z nich primerane zdôvodnil a celkové vyhodnotenie kritérií zhrnul v závere analýzy. Predseda úradu zdôrazňuje, že technologický podiel infraštruktúry nebolo jediným kritériom podmieňujúcim záver, že spoločnosť ST má podľa § 17 ods. 3 zákona o elektronických komunikáciách také postavenie, že nie je vystavená efektívnej súťaži a ekonomický vplyv jej v podstatnom rozsahu dovoľuje správať sa nezávisle od konkurentov a užívateľov, tzn. spoločnosť ST je podnikom s významným vplyvom na relevantnom trhu č. 5. Nakoľko spoločnosť ST disponuje na danom trhu možnosťou poskytovať prístup prostredníctvom technológie xDSL ako aj FTTx je správne, že úrad na účely posúdia existencie podniku s významným vplyvom vyhodnocoval v rámci kritéria veľkosť podniku celkový trhový podiel spoločnosti ST na relevantnom trhu č. 5 a nie podiel jednotlivých technológií.

Predseda úradu konštatuje, že úrad v rámci procesu národných konzultácií dostatočným spôsobom účastníkovi konania odpovedal na jeho pripomienky k záverom analýzy ohľadom vyhodnotenia kritérií pre určenie podniku s významným vplyvom, z toho dôvodu vyhodnotil túto námietku spoločnosti ST ako nedôvodnú. Predseda úradu už v stanovisku k predchádzajúcemu bodu 2.1 uviedol, že úrad správne vyhodnotil zastupiteľnosť služieb na maloobchodnej a veľkoobchodnej úrovni, a preto odmieta tvrdenie účastníka konania, že tieto „pochybenia úradu majú priamy dopad na jeho nesprávne vyhodnotenie kritérií pre určenie podniku s významným vplyvom“. Úrad na podklade aktuálnych údajov od všetkých aktívnych operátorov a ich použitia v rámci vyhodnotenia jednotlivých kritérií dospel k správne záveru, že spoločnosť ST je jedinou spoločnosťou poskytujúcou veľkoobchodný širokopásmový prístup a len ona môže poskytovať službu širokopásmového prístupu na takmer celom území Slovenskej republiky.

Stanovisko predsedu úradu k bodu 3.1:

Úrad je podľa § 11 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách povinný konať a svoje rozhodnutia vydávať v súlade s princípmi *efektívnosti, objektívnosti, transparentnosti, nediskriminácie, primeranosti a odôvodnenosti*. Tieto princípy úrad pri regulácii elektronických komunikácií podľa § 11 ods. 4 zákona o elektronických komunikáciách uplatňuje najmä tým, že

- a) podporuje predvídateľnosť regulácie elektronických komunikácií zabezpečením jednotného regulačného prístupu,
- b) zabezpečuje, aby za podobných okolností nedochádzalo k diskriminácii pri zaobchádzaní s podnikmi,
- c) chráni efektívnu hospodársku súťaž v prospech spotrebiteľov a vhodne podporuje súťaž v oblasti infraštruktúry,
- d) podporuje efektívne investície do kvalitnej a modernej infraštruktúry a jej inovácie aj tým, že zabezpečuje, aby sa vo všetkých povinnostiach týkajúcich sa prístupu náležite prihliadalo na riziko, ktoré znášajú investujúce podniky a umožňuje dohody o rozložení investičného rizika medzi investora a osobu žiadajúcu prístup k sieti,
- e) primerane prihliada na odlišné situácie v oblasti efektívnej hospodárskej súťaže a spotrebiteľov v rôznych geografických oblastiach štátu,
- f) ukladá povinnosti podľa tohto zákona len vtedy, ak neexistuje efektívna a trvalo udržateľná hospodárska súťaž, a uvoľňuje alebo zrušuje tieto povinnosti, ak je táto podmienka splnená.

Predseda úradu nesúhlasí s námietkou účastníka konania, že sa úrad pri ukladaní povinností týkajúcich prístupu nevysporiadal s princípom zakotveným v § 11 ods. 4 písm. d) zákona o elektronických komunikáciách a v napadnutom rozhodnutí nevyhodnotil investičné hľadisko. Úrad v napadnutom rozhodnutí preukázateľne zdôvodnil, akým spôsobom uloženie povinností týkajúcich sa prístupu podporuje efektívne investovanie do kvalitnej a modernej infraštruktúry a prihliadol na riziko, ktoré znášajú investujúce podniky. Taktiež úrad pri ukladaní povinností týkajúcich sa prístupu prihliadol na to, či uloženie povinností prístupu umožňuje dohody o rozložení investičného rizika medzi investora a osobu žiadajúcu prístup k sieti.

Predseda úradu vo svojom stanovisku k predchádzajúcim bodom rozkladu uviedol, že stav hospodárskej súťaže na relevantnom trhu č. 5 odôvodňuje reguláciu celkovej širokopásmovej infraštruktúry vo vlastníctve spoločnosti ST, tzn. okrem regulácie technológie xDSL je opodstatnená aj regulácia FTTx. Rozsah regulácie potvrdzujú zistenia analýzy predmetného trhu. Predseda úradu taktiež uviedol, že geografická segmentácia relevantného trhu v podmienkach Slovenskej republiky nie je opodstatnená. Napriek tomu, že úrad pri geografickej analýze identifikoval lokality hlavne v rámci väčších krajských miest, v ktorých vďaka prítomnosti alternatívnych infraštruktúr možno hovoriť o existencii hospodárskej súťaže, úrad nepristúpil ku geografickému rozdeleniu relevantného trhu č. 5 z dôvodu roztrúsenosti týchto lokalít po celom území Slovenskej republiky a skutočnosti, že na väčšine územia nie je prítomná efektívna hospodárska súťaž. Geografickým zúžením predmetného trhu širokopásmového prístupu by úrad predovšetkým eliminoval existujúce konkurenčné prostredie vytvorené vďaka malým alternatívnym poskytovateľom, ktorí ovplyvňujú cenovú úroveň širokopásmových prístupov nie len v samotnej lokalite ich pôsobenia.

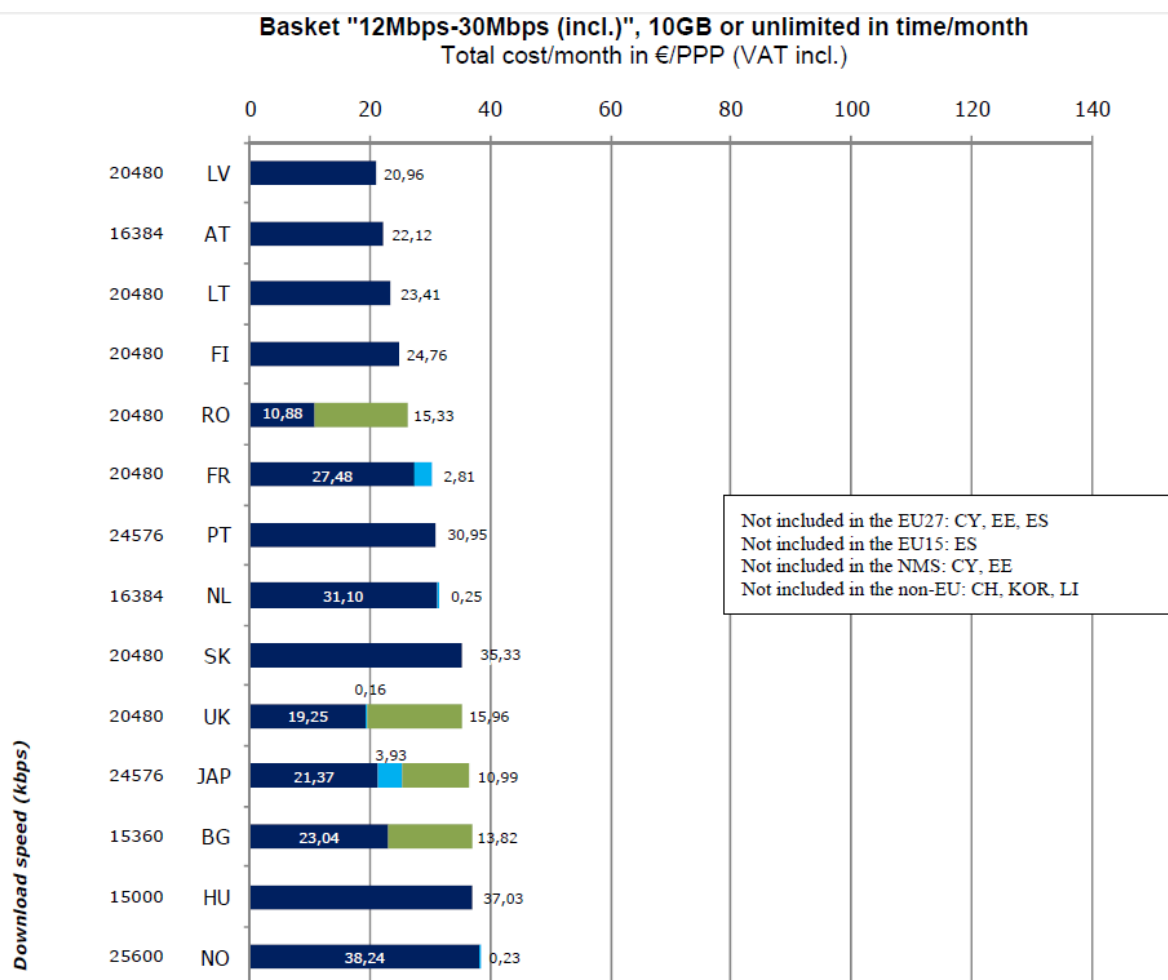
Predseda úradu súhlasí s argumentáciou účastníka konania, že úrad pri ukladaní povinností prístupu podľa § 22 zákona o elektronických komunikáciách má zohľadniť § 11 ods. 4 písm. e) zákona o elektronických komunikáciách, a to primerane prihliadnuť na odlišné situácie v oblasti efektívnej hospodárskej súťaže a spotrebiteľov v rôznych geografických oblastiach štátu. Úrad v napadnutom rozhodnutí výstižným spôsobom odôvodnil, prečo nepristúpil ku geografickej segmentácii relevantného trhu ani k diferenciacii povinností v závislosti od geografickej oblasti. Hlavným dôvodom prečo úrad nepristúpil k segmentácii povinností bolo v zistenie preukázané analýzou relevantného trhu č. 5, že takáto segmentácia by v konečnom dôsledku viedla k prehĺbeniu existujúcich konkurenčných problémov na tomto relevantnom trhu a nie k ich zlepšeniu. V tejto súvislosti predseda úradu pokladá tvrdenie účastníka konania, že úrad ani v opakovanom prvostupňovom konaní pri ukladaní povinností nenaplnil účel regulácie elektronických komunikácií podľa § 11 ods. 4 písm. d) a e) zákona o elektronických komunikáciách za nepravdivé.

Pokiaľ ide o námietku účastníka konania citujúcu časť vyjadrenia Európskej komisie v rámci pripomienkového konania uvedenú v rozhodnutí vo veci CZ/2010/1070 k analýze českého veľkoobchodného trhu zodpovedajúceho slovenskému relevantnému trhu č. 4 (ďalej len „rozhodnutie českého regulátora“), predseda úradu ju pokladá za neúplnú a vytrhnutú z kontextu. Európska komisia v kontexte vyhodnotenia významného vplyvu na trhu v rozhodnutí českého regulátora len pripomína ČTÚ a vyzýva ho, aby monitoroval, či zmeny v konkurenčných podmienkach na veľkoobchodnej a maloobchodnej úrovni neopodstatňujú buď vymedzenie regionálnych trhov alebo diferenciaciu uložených povinností v závislosti od geografickej lokality. To znamená, že adresátom predmetného vyjadrenia je český regulátor a Európska komisia to pripomenula z ohľadom na špecifickosť českého maloobchodného trhu širokopásmového prístupu, ktorý je charakteristický silnou konkurenciou medzi platformami. Mimo toho požiadavka Európskej komisie, aby český regulátor monitoroval zmeny v konkurenčných podmienkach neznamená, že je tu dôvod na geografickú segmentáciu relevantného trhu, či diferenciaciu uložených povinností. Slovenský trh širokopásmového prístupu je svojim charakterom odlišný a úrad v rámci analýzy relevantného trhu č. 5 vyhodnotil a porovnal rozdielne konkurenčné podmienky aj z geografického hľadiska.

Námietku spoločnosti ST, že „na Slovensku boli siete budúcej generácie stavané najmä ako dôsledok už existujúcej súťaže založenej na infraštruktúre. Dôkazom toho je aj najnižšia úroveň cien širokopásmového prístupu v krajinách OECD“, predseda úradu vyhodnotil ako nedôvodnú. Dôkaz o cenovej úrovni krajín OECD a Slovenskej republiky spolu s grafickým znázornením je irelevantný vo vzťahu k zneniu napadnutého rozhodnutia a jeho odôvodnenia. Spoločnosť ST navyše vôbec nevzala do úvahy ostatné dôležité faktory, ktoré vplývajú na medzinárodné cenové porovnanie, ako sú napríklad kúpna sila obyvateľstva,

nákladová náročnosť a z toho vyplývajúca ziskovosť poskytovanej služby. Úrad navyše v podkladoch preukázal, že ceny služieb poskytovaných spoločnosťou ST na súvisiacom maloobchodnom trhu sú výrazne vyššie ako ceny konkurencie. Poukazovanie na priemerné hodnoty v tejto súvislosti výrazne skresľuje skutočný stav hospodárskej súťaže na danom trhu.

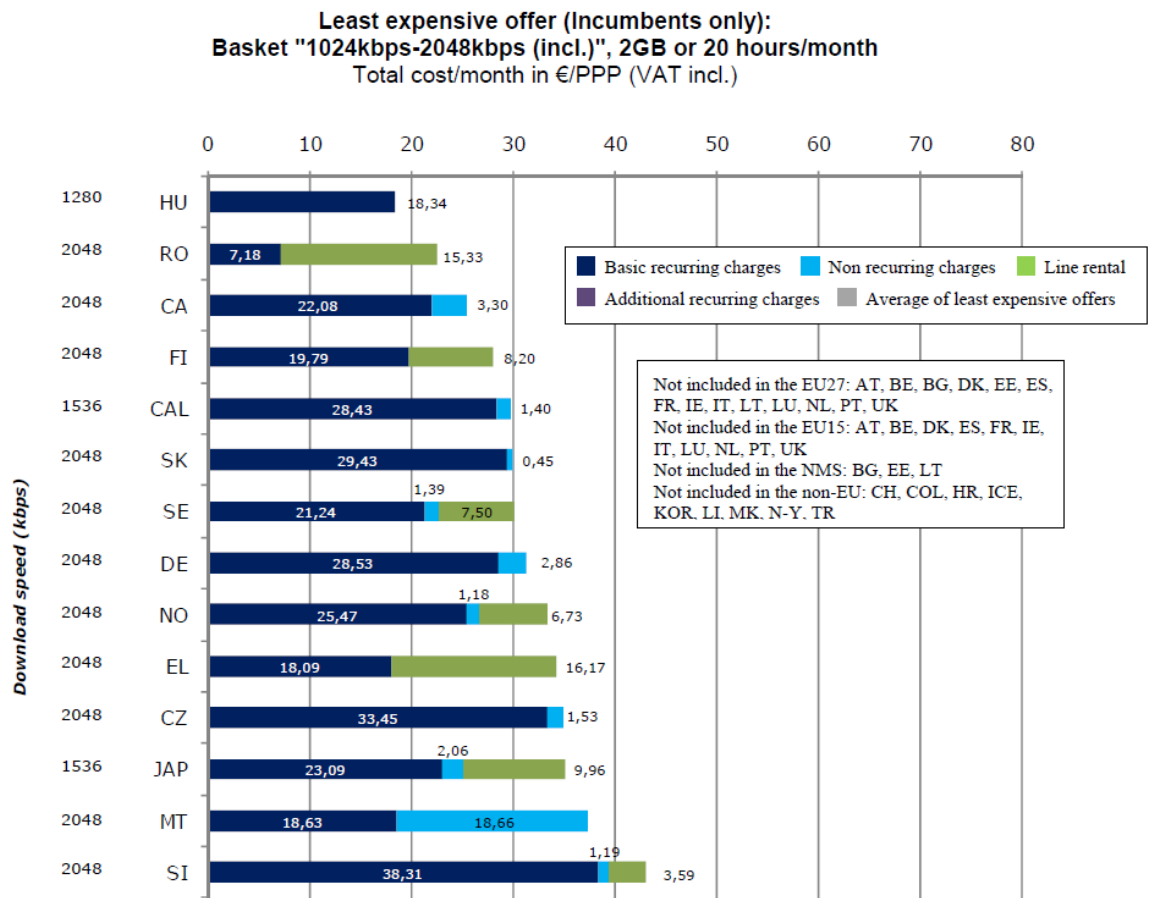
V tejto súvislosti predseda úradu prikladá porovnanie cien uskutočnené konzultačnou spoločnosťou VAN DIJK², ktoré obsahuje aj prepočet cien cez paritu kúpnej sily jednotlivých krajín a porovnáva aj ceny tzv. „incumbentov“ platných k februáru 2011, medzi ktorých patrí aj spoločnosť ST.

Z porovnania cien prístupov vo vyššie uvedenom grafickom znázornení v rýchlostnej kategórií od 12 do 30 Mbps vyplýva, že celkovo v deviatich krajinách EÚ ponúkajú tzv. „incumbenti“ lacnejšie prístupy na internet ako spoločnosť ST

²http://ec.europa.eu/information_society/digital-agenda/scoreboard/docs/pillar/study_broadband_access_costs.pdf

ponúka na Slovensku. V tomto grafe je znázornený program spoločnosti ST Optik 2 s rýchlosťou sťahovania 20 Mbps.

Na základe porovnania prístupov tzv. „incumbentov“ prostredníctvom rýchlostnej kategórie od 1 do 2 Mbps vrátane je zrejmé, že Slovensko je až šiestou najlacnejšou krajinou v rámci tejto rýchlostnej skupiny. V tejto kategórii je navyše uvedený len dátovo obmedzený program spoločnosti ST Turbo 1 s mesačným objemom dát 2 GB a rýchlosťou sťahovania 2 Mbps. Najväčšia časť zákazníkov spoločnosti ST pritom využíva program bez dátového limitu, ktorý je výrazne drahší, ako program Turbo 1.

Stanovisko predsedu úradu k bodu 3.2:

Predseda úradu má zato, že povinnosti uložené významnému podniku musia byť odôvodnené, musia vychádzať zo zisteného stavu a musia byť primerané účelu a princípom regulácie elektronických komunikácií, ktorými sú podpora efektívnej hospodárskej súťaže a rozvoj vnútorného trhu. To znamená, že úrad je povinný pri uložení povinností podľa § 19 až 25 zákona o elektronických komunikáciách splniť všetky osobitné požiadavky, ktoré zákon o elektronických komunikáciách predpisuje.

Predseda úradu konštatuje, že sa úrad pri novom prejednaní veci vysporiadal so všetkými aspektmi ustanovenými pre uloženie povinností zákonom o elektronických komunikáciách, náležite odôvodnil potrebu uloženia stanoveného rozsahu regulačných povinností a uloženie jednotlivých povinností podporil argumentáciou opierajúcou sa o ustanovenie § 18 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách. Pri odôvodnení uložených povinností najmä zohľadnil ich primeranosť vo vzťahu k cieľom, ktoré úrad ich uložením sleduje a odôvodnenie napadnutého rozhodnutia doplnil v súlade s požiadavkami predsedu úradu vyjadrenými v zrušovacom rozhodnutí o rozklade.

Stanovisko k námietkam spoločnosti ST ohľadom ďalších nedostatkov uložených povinností predseda úradu zaujal v nasledujúcich bodoch predmetného rozhodnutia o rozklade.

Stanovisko predsedu úradu k bodu 3.3 a):

V súvislosti s povinnosťou transparentnosti prístupu podľa § 19 zákona o elektronických komunikáciách a povinnosťou nediskriminácie prístupu podľa § 20 ods. 1 a 2 zákona o elektronických komunikáciách účastník konania namieta, že tieto povinnosti neriešia žiaden konkrétny súťažný problém zistený počas analýzy a sú ukladané bezdôvodne. Takéto konštatovanie spoločnosti ST je nepravdivé a predseda úradu pokladá zdôvodnenie týchto povinností na stranách 98 až 103 napadnutého rozhodnutia za dostatočné a zrozumiteľné. Rovnako nemožno súhlasiť s tvrdením účastníka konania, že uvedené povinnosti úrad nejasným spôsobom vzťahuje aj na iné služby ako na širokopásmový prístup k internetu, ktorý úrad skúmal v analýze relevantného trhu č. 5 a podľa ktorého aj daný relevantný trh definoval.

Úrad v rámci odôvodnenia uloženia povinnosti nediskriminácie prístupu podľa § 20 zákona o elektronických komunikáciách v napadnutom rozhodnutí vysvetlil, prečo je dôležité, aby alternatívni poskytovatelia internetu mali možnosť prístupu k službám, ktoré spoločnosť ST poskytuje popri širokopásmovom prístupe k internetu. Tvrdenie účastníka konania, že úrad vôbec neanalyzoval doplnkové služby širokopásmového prístupu (VoD, VoIP, VPN), resp. ich analyzoval v súvislosti s balíčkovými ponukami a preukázal ich absentujúci vplyv na trh so širokopásmovým internetom predseda úradu pokladá za nepravdivé. Úrad v rámci analýzy relevantného trhu č. 5 preukázal dôležitosť balíčkov a balíčkové ponuky obsahujúce prístup k internetu zaradil ako súčasť maloobchodného trhu širokopásmového prístupu. Spoločnosť ST poskytuje zákazníkovi využívajúcim viac ako jednu službu výrazné zľavy za poskytovanie týchto služieb a túto možnosť využíva stále väčší počet maloobchodných zákazníkov. Z toho dôvodu je potrebné zabezpečiť nediskriminačné správanie spoločnosti ST a umožniť alternatívnym odoberateľom BSA prístupov poskytovať rovnaké služby za rovnakých podmienok a v rovnakej kvalite, akou disponuje spoločnosť ST. S poukazom na vyššie uvedené

predseda úradu nesúhlasí s tvrdením účastníka konania, že rozšírenie povinnosti nediskriminácie prístupu na doplnkové služby širokopásmového prístupu nie je ničím podložené.

Predseda úradu má zato, že v záujme podpory efektívnej hospodárskej súťaže a rozvoja trhu širokopásmového prístupu je potrebné, aby sa povinnosť nediskriminácie vzťahovala aj na doplnkové služby širokopásmového prístupu v takom rozsahu, aby bol dodržaný princíp primeranosti. Úrad túto povinnosť rozšíril na najvyužívanejšie doplnkové širokopásmové služby na maloobchodnej úrovni, a to digitálnu televíziu (IPTV) vrátane videa na vyžiadanie (VoD) a širokopásmovú hlasovú službu (VoIP/VoB). Predseda úradu má zato, že takéto vymedzenie doplnkových služieb širokopásmového prístupu, na ktoré sa má povinnosť nediskriminácie vzťahovať je dostatočne určité a presné.

Stanovisko predsedu úradu k bodu 3.3 b):

Úrad na základe analýzy relevantného trhu č. 5 dospel k záveru, že na území Slovenskej republiky pri poskytovaní veľkoobchodného širokopásmového prístupu neexistuje efektívna hospodárska súťaž a spoločnosť ST je významným podnikom na veľkoobchodnom trhu č. 5. Úrad uložil spoločnosti ST ako významnému podniku, ktorý poskytuje na veľkoobchodnej úrovni širokopásmový prístup prostredníctvom technológií xDSL a FTTx okrem iných povinností aj povinnosť prístupu k určitým sieťovým prostriedkom podľa § 22 zákona o elektronických komunikáciách.

Zistenia analýzy preukázali, že spoločnosť ST je podnikom, ktorá má najväčšie pokrytie metalickou a optickou sieťou a len ona môže poskytovať službu širokopásmového prístupu na takmer celom území Slovenskej republiky. Jedinou zastupiteľnou alternatívou širokopásmového prístupu prostredníctvom technológie xDSL spoločnosti ST na veľkoobchodnej úrovni je širokopásmový prístup prostredníctvom technológie FTTx, ktoré okrem iných podnikov vlastní aj spoločnosť ST. Ostatné spoločnosti budujú optické prístupové siete len v najhustejšie zaľudnených lokalitách väčších miest a nemajú ambíciu dosiahnuť celonárodné pokrytie. Pri zohľadnení súčasného stavu rozvoja technológií úrad dlhšiu dobu reálne očakáva paralelnú prevádzku oboch typov sietí, pričom prevažujúcou naďalej zostane metalická sieť a optická sieť sa bude budovať hlavne v lokalitách, kde existuje dostatočná koncentrácia koncových účastníkov, ako predpoklad na pokrytie nákladov výstavby takejto siete.

Z analýzy relevantného trhu č. 5 vyplynulo, že nefunkčnosť veľkoobchodného prístupu k historicky vybudovanej sieti spoločnosti ST donútila aj lokálnych hráčov, aby radšej začali vo vybraných oblastiach budovať svoje vlastné lokálne optické siete aj napriek tomu, že kapitálové náklady a súčasne časová náročnosť sú najvyššie práve pri budovaní optickej siete. Spoločnosť ST dlho nebola ochotná sprístupniť iným poskytovateľom budované siete novej generácie, preto títo poskytovatelia, aby

mohli poskytovať služby na súvisiacom maloobchodnom trhu, museli pristúpiť k finančne náročnému budovaniu vlastnej infraštruktúry.

Podľa § 22 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách úrad môže uložiť významnému podniku v súvislosti s prístupom alebo prepojením povinnosť splniť odôvodnenú a opodstatnenú žiadosť o prístup, na používanie určitých prvkov siete a pridružených prostriedkov a o prepojenie sietí, najmä v prípadoch, ak zistí, že odmietnutie prístupu alebo neprimerané okolnosti a podmienky by neumožnili efektívnu hospodársku súťaž na trhu pre koncových užívateľov alebo by neboli v ich záujme. Predseda úradu nesúhlasí s námietkou účastníka konania, že úrad v odôvodnení uloženia tejto povinnosti nespĺnil vecnú požiadavku, nakoľko úrad preukázal zistenie, že odmietnutie veľkoobchodného širokopásmového prístupu, ako aj neprimerané okolnosti a podmienky neumožňujú efektívnu hospodársku súťaž na súvisiacom maloobchodnom trhu širokopásmového prístupu a nie sú v záujme koncových užívateľov.

Z analýzy relevantného trhu č. 5 vyplynulo, že na trhu koncových užívateľov neexistuje hospodárska súťaž a podniky sú v prevažnej časti územia odkázané na využitie veľkoobchodného širokopásmového prístupu spoločnosti ST. Hlavný cieľ sledovaný úradom pri uložení povinnosti prístupu k určitým sieťovým prostriedkom podľa § 22 zákona o elektronických komunikáciách je zabezpečiť, aby významný podnik predával širokopásmový prístup za veľkoobchodných podmienok ostatným podnikom, ktoré budú schopné efektívnejšie realizovať poskytovanie širokopásmových služieb pre svojich koncových užívateľov. Uloženie tejto povinnosti je nevyhnutnou podmienkou pre zabezpečenie veľkoobchodného širokopásmového prístupu prostredníctvom technológií xDSL a FTTx a v konečnom dôsledku má zabezpečiť prínos pri poskytovaní služieb koncovým užívateľom.

Predseda úradu má zato, že vzhľadom na existujúci súťažný problém, t.j. neexistenciu efektívnej a trvalo udržateľnej hospodárskej súťaže je na relevantnom trhu č. 5 potrebné, aby úrad reguloval prístup na úrovni DSL ako aj FTTx a takýto postup úradu je v súlade s ustanovením § 11 ods. 4 písm. f) zákona o elektronických komunikáciách. Úrad pri uložení povinnosti prístupu k určitým sieťovým prostriedkom podľa § 22 zákona o elektronických komunikáciách splnil všetky zákonom o elektronických komunikáciách ustanovené požiadavky pre jej uloženie, t.j. okrem preukázania naplnenia vecnej podmienky, prihliadol na podmienky ustanovené v § 22 ods. 3 zákona o elektronických komunikáciách a vysporiadal sa s nimi dostatočne zrozumiteľným spôsobom v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

Stanovisko predsedu úradu k bodu 3.3 c):

Podľa článku 35 Odporúčania Európskej komisie z 20. septembra 2010 o regulovanom prístupe k prístupovým sieťam novej generácie (NGA) národné regulačné orgány by v zásade mali pri povinne poskytovaných produktoch

veľkoobchodného širokopásmového prístupu nariadiť nákladovú orientáciu v zmysle prílohy I, pričom je potrebné zohľadniť šírku pásma a kvalitu jednotlivých ponúk na veľkoobchodnej úrovni.

Úrad analýzou relevantného trhu č. 5 preukázal, že cenová regulácia uložená spolu s ostatnými povinnosťami na základe predchádzajúceho kola analýzy predmetného trhu bola nedostatočná na zabezpečenie efektívnej hospodárskej súťaže na tomto trhu, čomu zodpovedá stabilný trhový podiel spoločnosti ST na súvisiacom maloobchodnom trhu, ako aj malý rast podielu veľkoobchodných BSA širokopásmových prístupov k dátovému toku poskytovaných spoločnosťou ST. Predseda úradu má zato, že vecná požiadavka na uloženie povinnosti regulácie cien prístupu podľa § 23 zákona o elektronických komunikáciách bola splnená. Vzhľadom na odporúčanie Európskej komisie úrad sprísnil pôvodnú reguláciu cien a pristúpil k uloženiu nákladovo orientovanej metódy regulácie cien. Prehľadná nákladovo orientovaná cenotvorba umožní transparentné a nediskriminačné poskytovanie veľkoobchodného širokopásmového prístupu, čoho dôsledkom bude efektívnejšie vynakladanie investícií, rýchlejšia návratnosť investícií a zníženie investičného rizika, čo v konečnom dôsledku napomôže stavu hospodárskej súťaže a prospechu koncových užívateľov na súvisiacich trhoch.

Konštatovanie úradu, že rozdiel medzi veľkoobchodnou a maloobchodnou cenou sa v čase zväčšuje ešte neznamená, že veľkoobchodné ceny sú nákladovo orientované. To je cieľom navrhovanej metodiky cenovej regulácie na základe modelu bottom-up LRAIC (ďalej len „BU LRAIC“). Nákladovo orientovaná metóda tvorby veľkoobchodnej ceny BU LRAIC dokáže do budúcnosti zabezpečiť, že ostatné podniky budú disponovať veľkoobchodným prístupom bitstream za porovnateľných cenových podmienok, akými disponuje vlastná maloobchodná vetva spoločnosti ST, čím sa výrazne obmedzí možnosť diskriminačného správania podniku s významným vplyvom v oblasti cien. Výsledkom cenovej regulácie má byť veľkoobchodná cena, ktorá nemôže byť prekročená. Spoločnosť ST sa však môže rozhodnúť pre cenu nižšiu, ako je úradom uložená regulovaná cena. Akýkoľvek pokles, resp. zmena veľkoobchodnej ceny však sama o sebe neznamená, že cenová regulácia už nie je potrebná, resp. naopak. To platí obzvlášť v situácií, kde jediný podnik s významným vplyvom dlhodobo poskytuje približne 90 % prístupov na súvisiacom maloobchodnom trhu na xDSL infraštruktúre.

V analýze, ktorú úrad stiahol z nadnárodných konzultácií bola navrhnutá metóda RETAIL MINUS, ktorú Európska komisia nepokladala za vhodnú, a tak v nadväznosti na komunikáciu s útvarmi Európskej komisie ešte počas I. fázy konzultácií sa úrad rozhodol vziať späť svoje navrhované opatrenie. Následne úrad v analýze zmenil navrhovaný spôsob regulácie na BU LRAIC. Európska komisia vo svojich pripomienkach k tejto veci v bode Potreba včasnej implementácie primeranej metódy kalkulácie cien uviedla: „Vzhľadom na význam primeranej cenovej regulácie služieb veľkoobchodného širokopásmového prístupu a vzhľadom na súčasný dosť obmedzený vplyv regulácie na hospodársku súťaž Komisia vyzýva úrad, aby

finalizoval a čo najskôr oznámil metódu BU-LRAIC pre služby prístupu a služby kolokácie.“

Reguláciu cien prístupu a prepojenia podľa § 23 zákona o elektronických komunikáciách nemožno chápať ako druhý následný stupeň regulácie. Uloženie povinnosti regulácie cien môže byť iba súčasťou rozhodnutia o určení významného podniku podľa § 18 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách: „Ak úrad na základe analýzy podľa § 17 zistí, že na určitom relevantnom trhu nie je efektívna hospodárska súťaž, po skončení konzultácií podľa § 10 určí rozhodnutím významný podnik, a zároveň mu v tomto rozhodnutí uloží aspoň jednu povinnosť podľa § 19 až 25; ak ide o trhy podľa § 17 ods. 4 uloží aspoň jednu povinnosť podľa § 19 až 21, 23 a 25.“ Z citovaného ustanovenia vyplýva, že úrad môže ukladať významnému podniku povinnosti iba na základe výsledkov analýzy a po skončení procesu konzultácií. Rovnako úrad nemôže ukladať akúkoľvek z povinností podľa § 19 až 25 zákona o elektronických komunikáciách samostatným rozhodnutím, ale vždy spolu s rozhodnutím o určení významného podniku na určitom relevantnom trhu.

Predpokladom uloženia povinnosti regulácie cien podľa § 23 zákona o elektronických komunikáciách je v prvom rade vykonanie analýzy relevantného trhu súvisiaceho s prístupom alebo prepojením, pričom z výsledkov tejto analýzy musí úrad dospieť k dvom záverom, a to:

1. na tomto trhu nie je efektívna hospodárska súťaž a
2. uloženie jednej alebo viacerých povinností podľa § 19 až 22 nepostačuje na to, aby významný podnik určený podľa § 18 nepožadoval neprimerane vysoké alebo neprimerane nízke ceny súvisiace s prístupom alebo prepojením.

Úrad odôvodnenosť uloženia povinnosti regulácie cien prístupu podľa § 23 zákona o elektronických komunikáciách preukázal zisteniami analýzy relevantného trhu č. 5. Regulácia cien zavedená po predchádzajúcom kole analýzy relevantného trhu č. 5 sa ukázala ako nedostatočná na vyriešenie súťažného problému na tomto trhu, z toho dôvodu vypustenie tejto povinnosti nielenže neprichádza do úvahy, ale situácia na predmetnom trhu si vyžaduje ešte jej sprísnenie.

Dňa 13. mája 2013 bola účastníkovi konania doručená výzva na uplatnenie práva podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku. Účastník konania podal dňa 22. mája 2013, t.j. pred uplynutím lehoty, žiadosť o predĺženie lehoty, ktorej predseda úradu nevyhovel a lehotu na vyjadrenie k podkladom rozhodnutia podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku spoločnosti ST nepredĺžil.

Predseda úradu po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu, ako po stránke skutkovej, tak aj po stránke právnej a po zohľadnení námietok účastníka konania dospel k záveru, že úrad pri vydaní napadnutého rozhodnutia porušil niektoré ustanovenia zákona o elektronických komunikáciách. Na základe

vyššie uvedených skutočností predseda úradu rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Toto rozhodnutie je konečné. Na jeho preskúmanie je príslušný Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Ing. Ladislav Mikuš
predseda TÚ SR